

* * *

Լուռ երկնում աստերը հեզ
Կախ են ընկել պլպլում,
Մանուկ հրնուանք առած կարծես
Ուրախ ժպտում ու ցոլում:

Խորհրդաւոր կէս գիւերին
Մայր երկիրը կուրծքը բաց
Ցոյց է տալիս այն աստերին
Անթիւ վէրքեր ու հարուած:

Եւ երկնքի աստերը վառ
Կորցնում են փայլ ու հրնուանք,
Արտասուաթոր նայում են վար.
Երգում են վիշտ ու տանջանք...

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ
